

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1958-59.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1313, fremsættelsen i tidenden sp. 2896).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Alfred Jensen: Det er jo ikke sædvanligt, at man tager ordet ved første behandling af normeringslovforslaget, men jeg må have lov til at sige, at det heller ikke er noget almindeligt normeringslovforslag, der her er fremsat. Der blev ved folketingsårets åbning stillet i udsigt, at vi ikke ville få noget normeringsforslag i dette folketingsår, men i stedet et forslag til en ny lønningsslov; derfor er det naturligvis noget af en skuffelse for de mange tjenestemænd og alle dem, der har interesse i disse spørgsmål, at vi ikke har fået lønningsslovforslaget til behandling så betids, at vi kunne have gjort loven færdig, så den blev gældende allerede fra 1. april i år.

Nu ved jeg ikke, hvordan det ligger med forhandlingerne, men efter formuleringen af normeringslovforslaget må man regne med, at der i løbet af kort tid vil komme en betænkning fra lønningskommissionen og derefter et forslag til lønningsslov. Hvis det er tilfældet, kan man nok erklære sig tilfreds med hovedlinjen i det forslag, der her er til behandling, men sker det ikke, må jeg da mene, at vi må se på § 1 i dette lovforslag. Hvis der ikke kommer en ny lønningsslov, må vel de midlertidige og særlige løntillæg skulle forlænges for hele det kommende år, og hvis det er tilfældet, rejser sig også spørgsmålet om, hvorvidt de tillæg, der gives, er tilstrækkelige. Vi har for hver 2 års periode været stillet over for forslag om ikke alene videreføring af de hidtil gældende midlertidige og særlige tillæg, men også om en forhøjelse af disse tillæg. Jeg skulle tro, at den udvikling, der har været i lønningerne i de sidste 2 år, berettiger til en, hvad skal jeg sige, ajourføring af disse midlertidige løntillæg. Jeg må gå ud fra, at når der ikke er foreslået nogen ændring her, må det være, fordi man er indstillet på, at den nye lønningsslov skal have tilbagevirkende kraft, således at de eventuelle forhøjelser, der

kommer, også kommer til at dække de 3 måneder fra 1. april til 30. juni 1958. Er det ikke tilfældet, må jeg mene, at man må se på, hvilke forhøjelser der skal gives tjenestemændene i denne 3 måneders periode. På samme måde må jeg om klassificeringen af stedtillæg sige, at det ikke forekommer mig rimeligt, at man foretager en sådan udskydelse, som er foreslået i § 1, nr. 2. Jeg kan naturligvis ikke have nogen anelse om, hvordan den nye lønningsslov kommer til at se ud på dette område, men jeg forudsætter, at der opretholdes noget i retning af et stedtillæg, og i det tilfælde forekommer det mig at være rimeligt, at man foretager klassificeringen allerede nu.

Det er de bemærkninger, jeg ønsker at gøre her ved forslagens første behandling. Jeg går ud fra, at lovforslaget i lighed med tidligere praksis vil blive henvist til behandling i lønningssudvalget, og at man dér vil tage disse mine betragtninger med i overvejelserne. I øvrigt er vi naturligvis under de givne omstændigheder venligt indstillet over for lovforslaget.

Finansministeren (Kampmann): Jeg synes, det fremgår klart af lovforslaget, at det, det ærede medlem hr. Alfred Jensen lige har sagt, er rigtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Per Hækkerup: Da mit partis ordfører ikke har kunnet være til stede ved denne forhandling, foreslår jeg på hans vegne, at lovforslaget henvises til lønningssudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af engangsskat-nævnet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1311, fremsættelsen i tidenden sp. 2897).

Lovforslaget sattes til forhandling.